

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7136/2021
24.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., правних следбеника сада пок. ВВ и тужиоца ГГ из ..., правног следбеника сада пок. ДД, чији је заједнички пуномоћник Војица Аврамовић, адвокат из ..., против тужених Градске општине Младеновац, коју заступа Општински правобранилац Општине Младеновац и Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради утврђења и накнаде, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2969/20 од 17.06.2021. године, у седници одржаној 24.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2969/20 од 17.06.2021. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2969/20 од 17.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П 1014/17 од 06.07.2018. године, која је исправљена решењем истог суда од 02.10.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да кп. ... у површини од 0.09.20ха КО ... уписана у лист непокретности број ... КО ... као државна својина са правом коришћења сада пок. ВВ и пок. ДД са уделима од по једне половине, назива „остало вештачки створено неплодно земљиште“ уписана у ЛН ... КО ..., у целој својој површини представља део потпуно изграђене улице ... у МЗ ... у ... Ставом другим изреке, обавезани су тужени Градска општина Младеновац и Град Београд да по основу надокнаде за одузету непокретност исплате солидарно тужиоцима износ од 1.996.722,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.04.2015. године као дана вештачења до исплате и то тужиоцима АА и ББ по ¼ означеног износа, а тужиоцу ГГ ½ тржишне вредности непокретности. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени Општина Младеновац и Град Београд да на име парничних трошкова исплате тужиоцима износ од 857.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2969/20 од 17.06.2021. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке и у том делу тужба је одбачена. Ставом другим изреке, одбијене су жалбе тужених као

неосноване и потврђена првостепена пресуда у делу става другог изреке у односу на главни дуг и у ставу трећем изреке. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става другог изреке који се односи на камату тако што су обавезани тужени Градска општина Младеновац и Град Београд да исплате тужиоцима АА, ББ и ГГ законску затезну камату на износ од 1.996.722,00 динара од 06.07.2018. године до исплате, док је захтев за исплату камате за период од 09.04.2015. до 05.07.2018. године одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијени су захтеви тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су изјавили ревизије због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), који се примењује на основу члана 506. став 2. истог Закона, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизијама као изузетно дозвољеним у смислу члана 404. ЗПП јер је питање пасивне легитимације код тзв. фактичке експропријације чињенично питање сваког конкретног спора, док примена чланова 41. и 42. Закона о експропријацији није спорна у судској пракси нити захтева ново тумачење права.

Ревизије нису дозвољене ни као редовне.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора поднета је 04.05.2009. године, а преиначена 07.04.2014. године. Вредност предмета спора за првотужиоца и друготужиоца је од по 499.180,50 динара (4.321 еврo), а за трећетужиоца 998.361,00 динара (8.643 евра).

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизије тужених нису дозвољене.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић